kana tugevad ja puhtad.

23., Sooja leiba ei tohi mitte kõigata nõaga, vaid tarvis murda, nagu seeflus tegi, muidu juua nõs osarse jugisel kira. Sooja leiva ots peab alati „aitah" ütlema, selst see „aitah" minna otse taevasse. Leiba ahjust väljavõttes peab seda palva raasma, see jahutada vaeseid hinges teises ilmas surres palavuses.

24., Kui ahi küttmise ajal kiunub (hulub), siis saada warsi vaesid lapsi kuulda. Kui tuli ahjus ehk muul wõhal lõtsub (hulub), siis olla tormi tulemas.

25., Kui kõrre pilli ajab, siis antakse teisele mõistatada, kumb kõrre see on, õigest arwaja pärib selle warandusse. Kui kõrre pilli ajab, siis tarvis oma ennemurud jugulasi ehk omakseid meelde tuletada, ja nii rohe jääda kõrre kuiwaks. Kõrre ajadagi selle pärast just pilli, et hingedel teises ilmas millest järg olla.

26., Maha lõigatud jõrmedest ja warastelt kiuned peab ikka päewast (läbijõrg) läbilaskma, muidu pärib wa kurat mal

omale, selst ta walmistab eneselle niimoodi päewaks neist laema, kuhu sisse minna siis omad hinged kaguda.

27., Et meiekõgatist (sammaspool) näu pealt kaotada, tarwis on seda „piirda" lasta. Piiramine siinnil nii: wõetakse seitse tühja wiljapead (õlepead) ja niiake piiraja kätte (ees suremalt jaolt ikka mõnisona-sit on). See torgib iga tühja wiljapeaga haiget wõhta ning tõmbab lõpeks iga peaga ringi ümber wõgatise ja niimetab siin juures astitawa saimusi, kelle kätte niidise haigus pidada minema, selst haapis rabuda ja haigus ei wõi. On näituseks arstitawa inimese nimi Mihkel, siis öeldakse: „Minga Mihkäle, Murru Mihklile, Saarde Mihklile j. m. Iga wiljapea peale peab siis haige lõpeks kolm korda piiritama ja siis taga selja (üle õla) nad koldese tuha sisse piskama. See haigus tulla selleest, kui inimene tulesse piilitab, mis wõwarste reelatud on.

28., Sulutüid (soolatüikad) tulla selleest, kui sulga (kani, kana j. n. e. sulga) tulesse niisatakse. Kohi selle wasta olla: soola ehk ühekõa odra tera üle õla tulle sisse niisata.